

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque électronique suisse

Τὰς ὄμινα

Ταῦ παλαιοτάτων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ, &
ΓΝΩΜΙΚΑ.

Venustissimorum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quæ supersunt.

QVORVM OMNIUM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc ēx-
eod' detur, sequentes
paginae indicant.

Επίκεισθαι.

φ ξ δ.

I. C R I S P I N I de hac sua editione
discrepi.

Si decus est paucis quam plurima dicere, ex aptè:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro o?

13 | 222

OECONOMICA T O-
TIVS OPERIS PRAE-
FATIO
IOANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos nōnun-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vt quum à gra-
uioribus illis, imò primariis Autoribus edēdis otii
quid superesset, secundariis qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, vt Plato monet in Philebo, minus
attactarum sordium habent: qui verbis le&is, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores prēstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scitè omnino adhibitis & e-
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Ascræum illi ὥμοχεσυ, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliós-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitæ scriptioñis dotes veterustatem ferre potuerunt,
prosequi non injucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impedit circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

a. ſ.

OECONOMIA

classes: quarum primam Hesiodi operibus ποίησις οὐρανούς: secundam Theocrito, ac reliquis Eἰδυλλοῖς: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γραικοῖς λόγοις hac exiguitate deditimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiectam huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præsticum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscet candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione per iucundam horum Poëtarum lectionem remorer, aut verecundiæ terminos nimia commendatione transiliam. Spero equidem suscepitum hūc laborem, in quo eo doctorum virorum præstitam operā atque industriam, studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione cōiuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorū elucubrata studia in hos Poëtas citata extāt, pleraque nobis benignè cōmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū contulit C. Auberius Triuncurianus, præsertim in iis quæ Simmia Rhodio attribuūtur: quæ præterquam quod sunt αγνίγματα arbitratu vetricis Authoris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediasius Theocriti Σύγχα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὴ τὸ Θεοκρίτου σύριγγος ἀνίμητι μὲν ὄμοιον, διά τε τὴν τῷ μηταλέῳ φέντε πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροθύμως τῷ μηταλέῳ μονομήδοντι ἴσορειν τοῖχοδαγκα, καὶ πέπιστες: τὸ σωταρέξιος: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὸ ἀπίκλω σωταρέξιον ἀλλά πτυχα ἔχουσι, πελκὶς ἐμπεισθεῖσι ἀστιφειδι. Quæ s. n. præfatio exquis de Ouo, Alis, ac Securi, ænigmatis

T O T I V S O P E R I S.

gmaticis Simmiæ commentis prædici usurpari-
que merito possent. Hęc vero brevibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligent studiosi ado-
lescentes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
rum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio his præser-
tim temporibus aliqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I-
bus distinctis libris, vno tamen illegibili catalogo
comprehenduntur, ca-
talogs.

I.

G E O R G I C A
Y E S I O D I A S C R E T I
O P E R A & D I E S.

Ipud veteres ediscebant pueri Hesiódum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & ἀξιοπάτα quædam com-
muni sermone usurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Longinus Longinus Rhetor, in libro ~~ad~~ Æneorum,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. iii.

OECONOMIA

Annotationes in Εργα καὶ Ημέρες, Philippo Mel.
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, pluri-
mum lucis adfert.

II.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poëticas principia excoléda, quæ
à primis pastorum quietis meditationibus profe-
cta dicuntur. Virgilius à Pastoribus exorsus ad
Aratores se transtulit: & ab Aratoribus ad Her-
mae: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
ge i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.
V. Winsemius aliisque hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII,
OVRVM ALAS. SECVRIM
Restituit suis metris, enodatèq; exposuit Amberius.

MOSCCHI Syracusii,
BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONI elegans Eidyllium, Gracis ver-
sibus à Fed. Lamotio redditum.

III.

GENOMICA.

THEOGNIDES Megarensis verutissimi
Poëtæ Sententiae elegiacæ annotationibꝫ selectis
E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkii, aliorumq; lu-
brationibus expolitz.

T O T I V S O P E R I S.

P H O C R L I D I S poëma admonitorium.
P R T H A G O R Æ carmina aureascholiis
V. Amnerpachii aliorūq; obseruationib⁹ illustrata.
S O L Y O N I S sententie quæ supersunt.
T Y R T E I varia.
S I M O N I D I S pleraque;
R H I I A N I,
N A U M A C H I I,
P A I N T A S I D I S,
O R P H E I,
M I M N E R M I,
L I T N I,
C A L L I M A C H I,
E V E N I P A R I I,
E R A T O S T H E N I S,
M E N E C R A T I S,
P O S S I D I P P I,
M E T R O D O R I,
T I M O C L I S Quorum sententias ple-
rasque multi magni scriptores veluti axiomata
& oracula non sine honoris præfatione citarunt:
Platto (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-
chuss, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Ju-
dæuss: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-
drinus, ac Basilius cognomento Magnus.
H O S P O E T A S I N S E-
quittur eadem tertia Enchiridii parte.
S E N A R I O R V M Libellus:
continēs aliorum quoque Poëtarum sententias,
queimadmodum ex Indice ad calcem illius ter-
tiz partis apposito constabit.
A D D I T A sunt eiusdem cum superio-
ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-
rum fragmentis: quorum nomina idem Index
commonstrat.
Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius, Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminib. suis fertur Lacedæmoniis, cùm aduersus Messenios bellū gereret, victoriz author fuisse. Est aut̄ vetustiss. vtpote qui eodē tempore cum septē (qui vocatur,) sapiētibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltē circa 35. Olymp. Scripsit præcepta virtut̄ versib. Elegiacis, & carmina de bello libr. 5.

EX TYRRTÆO,

De virtute bellica.

ON memorandus mihi vir, nec in precio habendus videtur,
Seu virtutis pedū seu gratia lucta:
Neq; si Cyclopū habeat magnitudinē G^robur,
Es currēdo vīcā I braciū Aquilonem.
Et forma sit vel ipso Tithone præstantior,
Et locupletior quādā aut Midas aut Cinyras reges;
Neque si Tanalidem Pelopem regno vincat,
Linguamq; Adrasti suauissimam habeat:
Neq; si gloria omnē præter bellicā fortitudinē habeat.
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustineat cadem uidere rueniam,
Et proprius horum stare cupiat.
Hoc virtus est, hoc optinum inter homines primum;
Et maxi è decorat virum iuuenem à quo gemitur.
Quoniam hoc bonum est initati q; vniuerso opulo,
Vt pugnare possit pugnantes in prima acte
In secundaq; pugnare possit, et in tertiâ, et in quartâ,
In quintaq; pugnare possit, et in sextâ, et in septimâ.

Ε Κ Τ Ο Ν Σ Ο Γ Ι Δ Α.

Τυρτεῖος Ἀρχαμβότην, Λάκων ἡ Μιλήσιος, ἐλεγχόποιόντα καὶ ἀντίτις, ὃν λόγος ταῖς μέλισσαῖς χρηστάμενον Λακαδαὶ μορίους πολεμοῦντας Μεσσηνίος ὄντας απετέφρις ποιῆσαν. οὗτοί ἐστι παλαιότεροι, σύμχρονοι τοῖς ἐπὶ ἀκληθεῖσι συστοῖσι· καὶ παλαιότεροι. Ἱκμαζέοντες δὲ τοῖς χρυσοῖς τίνι λέΟλυμπάδες. ἔχειν φέντες δὲ ἐλεγείσας, καὶ μέλι πολεμισθεῖσας εἰς βιβλία ἔ.

Ε Κ Τ Ο Ν Τ Τ Ρ Τ ΑΙ ΟΓ,

Περὶ τῆς πολλαμικῆς ἀρετῆς.

Τὸν τὸν δικαιούμενον, τὸν τὸν λόγῳ αὐτῷ αὐτοῖς
παριτελεῖν, (σωμάτιον,

Οὐτε πολῶν αρέστης, τὸν παλαιότερον
Οὐδὲ εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχει μέγαθος τε
εἶναι τοι.

Νικέναιον θέσσαν Θριήνιον Βαρύκο.

Οὐδὲ εἰ Τιθωνοῖο οὐκει χαριτίερος εἴη.

Πλαντινοῦ Μίδεω καὶ Κινύρου πλέον.

Οὐδὲ εἰ Τανταλίδεω Πελαπος Βασιλέως τερροῦ εἴη,

Γλάστραν δὲ οὐδέποτε μηλιχόγυραν ἔχει.

Οὐδὲ εἰ πᾶσαν ἔχει μέλισσαν, πλὴν θούραδος ἀλκῆς.

Οὐδὲ εἰ τετλαῖ μὲν ὄρφων φόνον αἰματοστά,

Καιρούσιον ὄχεροι ἐγένετο ιστέμφροι.

Ηδὲ ἀρετὴ, πέδης διεθλινοῦ ἐν αἰθρώπωιστιν ἀρετεῖν

Κάλαϊστον τε φέρειν γέννιταν αὐτοῖς νέα.

Συνέστιν δὲ εὐδιλὸν τὸ πόλην τε παντά τε δίμα,

Οὔτες αἰνὴρ θλακαῖς εἰς πορφύρας μέρη

Νεκλαμένως, πορφύρας ἐν φυγῇς διττούσην λέπιταρε

Ψυχῶν καὶ θυμὸν τλίμονα παρθεμένοι.

*Animetq; ad mortem obeuntem proximum virū astas:
Hic vir bonus est in bello.
Statim verò hostium in fugas verit phalanges
Asperas, suaq; industria praelū fluctus regit.
Ipse aut in prim. a acie prostratus charam amittit vitā,
Civitatem, & populos, & patrem honestans:
Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus,
Et per thoracem ab anteriori parte sauciatis.
Hunc verò lugent pariter iunenes, senesq;,
Et gravi desiderio tota cinaes funus ipsius psequitur.
Huic sepulchrum, & liberi inter homines praelari sunt,
Itemq; nepotes, & onus posteriorum genus.
Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,
Sed quanvis sub terra sit, manet immortalis,
Quem se fortiser gerentem, manentēq; & pugnante,
Pro patria & liberis vehemens Mars peremrit.
Quod si effugeris sorte morris longū-inducētis-soporem,
Et vittoria potitus splendida gloriam pugna auferas:
Ipsum ex aquo omnes iunenesq; senesq; colunt,
Multiq; iucundu affectus ad Orcum abit.
Seniens aut inter cives praecepsit, neque quis illum
Læderi, nec irrenuerenter nec iniuste cupit.
Omnisq; in sedibus iunenes simul & aequales
Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
Huic igitur virtutis ad summū peruenire nūc aliquis
Nus sur animo, non remissens bellum.*

E I V S D E M :*alias Callini.*

*Quandiu torperis? quando strenuam habebitis animam
O iunenes? an non vere mīni vicinos,
Obstant am igniam? In pace autem vobis videmini
Sedere: sed bellum totam regionem infestas.
Hunc versum suppleuit Camerarius.
* Quis scutum aliquis arte in prælio hosti obrendat.
Et aliquis moriens ultimō iaculam emittat.*

Θερσιάντη πετεῖν τὸ πληπόν αὐτῷ παρεῖσας·

Οὐ τος αὐτὸς ἀγαθὸς γέγετεν εἰς πελέμω.

Αἴ τινας γένησεν αὐτῷ ἔπειρος φάλαγξας

Τριχίας, αυτοῦ δῆ τὸ ἔχοντες κύμα μείζην.

Αὐτὸς δὲ εἰς τοὺς πόλεις φίλον σῶλεσε θυμόν,

Ἄτε τε καὶ λαοὺς, καὶ πατέρες δικλεῖσας·

Πολλὰ διὰ σένοιο καὶ αστίδος ὄμφαλούσας·

Καὶ διὰ Θάρηκος περιάδεν ἐλιπλαμβάνος.

Τὸν δὲ ὀλοφύρευτα μῆμά ὅμοις νέοις ἡγεμόνες,

Ἀργαλέῳ γένεται πόθῳ πᾶσαι κέκακε πόλεις.

Καὶ τύμβος, καὶ παῖδες, εἰς αὐτῷ πρόποις αφίσιμοι,

Καὶ παῖδες παῖδες καὶ γῆρας ἐξεπίσσων.

Οὐδέ ποτε εἰλέτος ἐθλάτον διπόλυτα τὸ θυρίον ἀπέν,

Αλλ' ὥστε γῆς τῷ οἰαντού γέγενται ἀστέρες,

Οὐτού τοιούτου τοιούτου πολέμου τε, μεριάμερον τε

Γῆς πέρικλετος πάντων θεοῦρος Κριτολέση.

Εἰ γένεται διῆτη κατὰ τακτεύγετος θεατάτοιο,

Νικόστας δὲ αἰχμῆς ἀλκαὸν διῆχε ἔλοι,

Πλήττες μὲν πικάστη ὁμῶς νέοις ἡγεμόνες,

Πολλὰ γένεται παδῶν ἔργα εἰς αἰόλου.

Γηρέσκων δὲ ἀστῖσι μεταπρέπει, οὐδέ περί αὐτῶν

Βλέπεται διῆδος ἔπειτα δύκης ἐδέλει.

Πάθτες δὲ οἱ θάρηκοι ὁμῶς νέοι, οἵ τε καὶ αὐτῶν

Εἴκουστοι τοιούτοις, οἵ τε παλαιότεροι.

Ταῦτα τοιούτα περιέστησεν εἰς ἀκρονικάδες

Πειρούδων, θυμόν μὲν μεθεῖσ πολέμου.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἢ Κακότες.

Μέχρις τελείης καταγενεθεῖστε θυμόν,

Ωντοίς; οὐδὲ αἰσθεῖστοι εμφιωθεκτούτοις,

Ωδὲ λίγες μεθιέντες; οὐδὲ μείζην γένετε

Ηδεῖς, ἀπέρ πόλεμος γῆγεται ἀπεστατεῖσθαι.

Τέτοιος τὸ σίχον περιέστητο Κυμαρέεις.

* Εὖ γένεται περιέστητο θάρηκοις πολεμίζων.

Καὶ περιέστητο θάρηκοις πολεμίζων.

150

Honor enim est & ornamento viro, pugnare
T'ro patria & liberis & genera uxore
Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocumque
Parca destinaverint. Sed age quispiam recta pergit
Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pilius
Foueat, um primam incipit committi pugna.
Non enim mortem effugere fatale est
Virum, neq; si à maioribus immortalib. genus ducat.
Sape quis clapsus è pugna sonitus celorum,
Euadit. sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
Atque hic Jane nec amicus est populo, nec gratus:
Illi. v. magnus & parvus deflent si quid passus fuerit.
Universus enim populus virum fortem desiderat
Defunctum, viventem vero instar semidei colit.
Nam corato intuerunt illum velut turrim:
Quippe solus multorum aquar facinora.

E I V S D E M.

Verumtamen Heridis genus inuiduxa estis:
Confidite, nondum loris facies auras est à nobis.
Nec hominum turbam formideris, aut metuatis,
Quia recta quisque hostibus scutum obuerat
Inuisam amissurus animam, mortisq; nigrum,
Sed solu splendori gratum, subitum fatum.
Noftis enim quoniam grania firs Martis lucubri opera,
Noftis etiam impetum permotifii belli.
Et quandoque fugiftis iphi, quandoque alios fugaffis,
Iuuenes, utrumque satu experti estis.
Nam ex illis qui audent unā persistentes
Cominus in hostes aduersos impetum facere,
Perpaci occidunt retroq; seruare populum:
Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
Vix autem aliquis verbis explicare posse,
Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit.

Τιμῆν τε δέ τοι καὶ ἀγαθὸν μὲν δρὶς μάχεσθαι
Γῆς πέρι, καὶ πάγων, καυρωδίης τὸν ἀλόχου.
Δισμετέστενος δέ ποτε ἔσται, ὁ παῦτε καὶ δῆ
Μοῖραι θητακώσιος· ἀλλά τοι θεὺς ἐστιν,
Ἐπειδὴ μάχομένθε, καὶ τότε ἀστίδος ἀλημονῶντος
Ἐλονας πεφράτον μητυριδύν πολέμου.
Οὐ δέ καταστάτον γε φυγεῖν εἰμεριδίον δέσιν
Αὐτῷ δέ, καὶ εἰς περιγέραντον ἦγενθε ἀστατώτων.
Πολλάκις διασπῆτα φυγαντὸν καὶ δέσι πον ἀκόντων
Ἐρχεται, καὶ δή σίκινο μοίρει κίχει θεατῶν.
Ἀλλ' οὐδέποτε ἐμπατεῖν μέμινθε φίλος, καὶ πενθός·
Τὸν δέ σπλέγεις στενάχαι, καὶ μέγας· λιγὸν πάθη.
Λαῷ γε δέ ξύμπαντον πέθενθε καπορέφερεντος αἰδοῖς
Θεοῖς οὐκοντες· ζώσαν δέ, ἄξενος ἡ μαθέσαν.
Ως τῷρες δέ μη πύρεν εἰς ὁφθαλμοῖσιν ἴρρεστον,
Ἐπειδή γε πελῶν ἄξια μαῖνος ἐστιν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀλλ' Ηρεκλῆς γε αἴκιντον γένος θεός.
Θεοῖς τοῖς, ψυχὴ Σειράς αὔχεντα λαζανὰ τεχνή.
Μηδὲν αὐτοῖς πλαθεῖν μημαίοντε, μηδὲ φοβεῖσθαι·
Ιθὺς δέ εἰς περικάρχεις ἀστίδης μὲν πρέχεται,
Ἐχθρὸν μὲν πυχλὸν θέμενος, θεατῶν δέ μελαγίας
Αὐγαῖστον κηρύχεις πελίσιον φίλας.
Γέτε γε ὡς Αἴρεσσος πολυμελεχύτης ἤργος ἀρίστηλος·
Εὖ δή ὅργια ἰδεῖντος ἀργαλέαν πελίμουν.
Καὶ μὲν φεύγοντων τε μισεόντων τὸν γένεσαν
Ως τέοι, καὶ μη φοτίζειν δέ εἰς κύρει τολάσσατε.
Οἱ μὲν γε τολμῶσι· παρὰ ἀλλήλων μέμοντες,
Ἐστοντος δέ τοι καὶ περικάρχεις ιέρει,
Παυρύπερρος· θητακώσιος, σπάσιος δέ λαστὸν ὀπίστων
Τρισαντόντων δέ τοι δρεῖν πάσος δύπτης αλλ' ἀρετή.
Οὐδέ τέοι δέ τοι ταῦτα λέγειν ἀνίστησι οὐδεὶς οὐδεῖς
Οὐδέ, τοῦ αἰχλάτα θεός, γίγνεται τοι δρὶς κρανίον.

Ignominiosum nanque est tergum sauciare

Vir fugiens in aduerso prælio.

Turpe quoque est cadaver in puluere prostratum;

Atque tergo hasta cuspide vulneratum.

Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede

Terra infixo, labia dentibus primordens:

Femora & tibias inferne, nec non pectus humerosq;

Lati clypei umbone contingens.

Dextra verò manu validam hastam torqueat,

Terribilemq; in capite cristam motet.

Fortia aggrediens facta discat bellare,

Nec à celis procul absit clypeum gerens.

Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta

Vel gladio percussurus, hostem capiat:

Et pedem pedi iungens, clypeumq; clypeo admouens;

Nec non cristam crista, galeamq; aptans galeam,

Pectoriq; obverso pectorre contra hostem pugnet,

Vel gladij capulo, vel hasta prælonga arrepta.

Vos autem leuis-armaturæ-milites sub scutis aliude

Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus, (aliij

Hastasq; laues contorquete in hostes,

Vestram prope armaturam permanentes.

E I V S D E M.

Præclarum est, in prima acie si occidat

Vir bonus, propatria sua pugnans.

At si quis urbe sua pinguisq; aruis relutis

Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum;

Cum chara matre vagans, & sene parente,

Cumq; parvulus filijs, & adolescentula uxore.

Inuisus namque erit ad quoscumque peruenient,

Indigentia vittus & odiosa paupertate.

Genus suum infamat, & formam decoram turpat:

Omnis generis anxietas, & mala cum sequuntur.

Κρατέον γδ ὅπαδε μετάφρεσκόν δὲι μάιζει

Αὐτὸς φθύγεντος δηίσι το πολέμῳ.

Λίχεος δὲ δέ τις κατακείμενος τονίτος

Νῶτον ὅπαδι αἰχμῇ μυρὸς ἐληλαμψε.

Άλλα τις δὲ διαβας μάρτιον ποσὶν ἀμφοτέρους,

Σποιγθεὶς δέπι γῆς, χῖλος ὁδῶν μάκιον.

Μηριές τε κήρματος τε κάτω καὶ σέρνας καὶ ὄμοις

Ασπίδος δύρεις γατρὶ καλυπτάμενος.

Δεξιτερῇ δὲ τοιαστόν ὅβερμον ἔχει,

Κινέτω ἢ λόφον μάρτιον νέφρον κεφαλῆς.

Ερδῶν δὲ ὅβερμον ἔργα μίδασκίδα πολεμίζειν,

Μηδὲ ἐκτὸς βελέων ἵστατο ἀστίδη ἔχων.

Άλλα τις εὐγῦς ἴστι, ἀντοχεῖδιν ἔχει κακριό

Ηξίφετον δέπι λάφον τοιαστόν μάρτιον.

Καὶ πόδες παρὰ παδὶ θεῖς, καὶ εἰσ' ἀστίδος ἀστίδη ὕρει-

Εἰς ἃλαφον τε λόφον καὶ κινέτων κινέη, (σας,

Καὶ σέργον σέργον πεπαλημένος δημορὶ μαχέσθω,

Ηξίφετον καύστων δέρη μακρὸν ἐλέων.

Τοιούς δὲ ὁ γυμνῆτες νέφρον ἀστίδος ἀλοθεν ἀλλος

Πτώσοντες, μηδὲν τοιαστόν τοιαστούς,

Δέργοι τε ξιστοῖσιν ἀκοντίζοντες εἰς ἀντοι,

Ταῖσι παροπλίσιαι πλησίοις ἰστάμενοι.

ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ.

Τιθιάμψα γδ καλὸν δέπι φρεματῶν πεσόντα

Αὐτὸς ἀγαδόν, τοιούτην πατείδη μυραμένον.

Τινὲς δὲ αἰτεῖσθαι πόλιν καὶ πόνας καὶ γερεῖς

Πτωχεύειν, παύτων εἰς μάρτιον τοτον.

Πλακέμψοντοι σωὶς μητερὶ φίλῃ καὶ πατερὶ γέροντι,

Πατοί τε σωὶς μητροῖς, κουρεύθη τὸ ἀλόχοο.

Εὔθεος μάρτιον τοῖσι μιτέσατεις καὶ ἱκνοῦ,

Χρησμούσαι τὸν τοιούτον πενίη.

Λίχαινε τε γῆρας, οὐδὲ δὲ αἴγαλαστον εἶδος ἐλέγχει,

Πάσσα δὲ ἀδυνάτα καὶ κακόπτως ἐπεπτεύ.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura
Afficit, nec pudor ullus in posterum. sit ei.
At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & pro liberis
Moriamur. ne quaque vita parceret.
O iuvenes, arde in uicem iuncti pugnate,
Neque turpis fuga, aut timoris iniurum facite.
Sed magnum fore meum concipite animo impetu:
Nec pugnantes aduersus hostes vita ratione habete.
Veteranis autem quo um genua non amplius sunt agilia,
Grandauis relatis ne fugite.
Turpe enim est si in prima acie prostratus
Iaceat ante iuvenes vir senior,
Candidum iam habens caput, barbamque canam,
Animam efflans fortem in puluere,
Cruenta charis manibus pudenda tegens,
(Quæ oculis innervis & corpore & indignum est.)
Et denudatus corpore: iuuenibus autem in omnibus similis
Ut pulchrum puberatis florem habeat. (est,
Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
Est, viuus adhuc strenuus. a. si in prima acie ceciderit.
Sed progressus ad pugnam quispiam maneat utroque pede
Terra infixa, labia dentibus premordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
postremum his notis describit:

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis
post bellum Troianum. Primus Iambos scripsit
secundum quosdam.

Εἴδ' αὐτῷς αὐτοῖς τοι ἀλαρμήνεις θέμεις ὥρη

Γιγάντας, ότι σίδως είναι σπίτια πελέθη.

Θυρώγιας περι τῆσδε καχώμενα καὶ πολεῖ παῖδαν

Θησαυροφόρου φυγέντα μηκοπει φέδομενοι.

Ωντός, αλλὰ μεράπε παράστασις λαοῖς μέμοντες,

Μέτρος φυγῆς αἰδοῖς ἄχτει μέτρος.

Άλλα μητα πειστεί τοι καὶ ἀλκιμεῖς σὺ φρεστὸς θυμός,

Μηδομένος φυχεῖται αὐδράστι μερναμένοι.

Τὰς δὲ πελαστές τας, αντικεπτούσας τέλαφος,

Μη καταλειπούστες φθύγετε τὰς γρυνάς.

Λίγκοι δέ μη τέτο μέτροναχούσι πεσόντες

Κατάβαντες δέ τοι αὐδρά παλαιοτερούτοι,

Ηδη λαβόντες ταχέρα πολύν τη γέμειστος,

Θημονάπτυνείστε ἀλκιμονές κανίν,

Λιμαπεῖται αρδοια φιλαυς σὺ χαροτείχοντας,

(τοιχία τά γένος οφθαλμοῦς καὶ μεσοπτούσιτίν),

Καὶ γέροντα μημαθέντες τέσσοις δέ παντες ἐπεικές,

Ο φρέσκες τῆς ἔνεστος καὶ λαὸν αἴδεις ἐχοῦ.

Άνδράστι μέρη Θητοισιν ιδεῖν, ερεπτός δέ γενναῖς

Ζωὸς τοι, κατέλεσθις δέ τοι φρεμάχοιστοι ποσού.

Άλλα τοι διαβάσας μημέτω ποσον ἀμφοτέρους

Σπειράχεταις δέποι γῆς, χειλοθέμηστοι μηκούν.

ΕΚΤΩΝ. ΣΟΥΙΔΑ.

ΠΡΙΣΜΑΝΙΔΗ.

Σιμωνίδης, Κρίτα, Αρμεργῆθε, ιαμβογένεφος. Τοι
γραψεν εἰπεῖσιν σὺ βιβλίος β. ιάμβης. γέροντος τούτου
τοι, μέτρον καὶ στοιχεῖον τοῦ πρατικῶν. Εγραψεν ιάμβης προσ-
τος αὐτοῖς καταπληκτικοῖς πίναξ.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R V M,
Q V O R V M P O E M A T A H O C
E N C M I R I D I O C O N.
tinetur, Elenchus.

- T H E O G N I S Megarensis , pag. 9.
Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S , pag. 101
Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
tum apud Stobaeum, pag. 112
- Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 114
- P Y T H A G O R A E carmina aurea,
pag. 122.
- Annotationes in eadem, Ex eodem V. Amerp.
pag. 126
- S O L O N I S sententiae elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata cum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 143
- T Y R T A E U S de Virtute bellica,
pag. 147.
- Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S de vita humana, pag. 157
& 165.
- Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
- Gnomica eiusdem in mortem, pag. 167
- R H I A N I , de imprudentia, pag. 170
- S X N A P M A C H I I scriptis sen-

I N D E X.

tentiz,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N Y A S I D I S in incontinentiā,	177
E X O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quod breuis sit,	
184.	
E p i g r a m m a t a eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam, & Spem.	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parū sententiz,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I T P I Cassandraū,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E-
quitur Seniorum libellus, continens diuer-
sorum Poëtarum sententias singulares: quarum
capita hæc sunt.

I N			
Amanem,	212	Artem,	226
Amicū & Amicos,	230	Attentionem;	226
Ananum,	235	Avaritiam,	224
		Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>I N</i>	
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>Inuentate,</i>	216
<i>D E</i>		<i>I N</i>	
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Laudem,</i>	210
<i>Consilio,</i>	204	<i>Leges,</i>	218
<i>Continentia,</i>	210	<i>Liberos,</i>	220
<i>Curiositate,</i>	224	<i>Lucrum,</i>	214
<i>D E</i>		<i>A D</i>	
<i>Deo,</i>	212	<i>Medicos,</i>	214
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Mendacium,</i>	234
<i>I N</i>		<i>Moderationem,</i>	218
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Marorem,</i>	216
<i>I N</i>		<i>Martem,</i>	212
<i>Famem,</i>	216	<i>Mulierem,</i>	206
<i>Fœlicitatem,</i>	210	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fidem,</i>	222	<i>I N</i>	
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Naturam,</i>	232
<i>Furium,</i>	218	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>A D</i>		<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nouercam,</i>	213
<i>A D</i>		<i>Nuptias,</i>	204
<i>Honorem,</i>	226	<i>D E</i>	
<i>Hortationem,</i>	232	<i>Occulis,</i>	216
<i>Hospites,</i>	218	<i>Odio,</i>	212
<i>D E</i>		<i>Opibus,</i>	224
<i>Improbis,</i>	224	<i>Oratione,</i>	216
<i>Industria,</i>	232	<i>D E</i>	
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Imuria,</i>	228	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pietate,</i>	212
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Judicio, & diuina Iustitia,</i>		<i>Populo,</i>	208
214		<i>Precibus,</i>	212
<i>Iureverando,</i>	220	<i>Prudentia,</i>	232
		<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

<i>I N</i>		<i>Superbiām,</i>	228
<i>Regm,</i>	202	<i>D E</i>	
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214, &
<i>I N</i>		<i>234</i>	
<i>Sanitatem,</i>	228	<i>Tolerantia,</i>	228
<i>Senctutem,</i>	204	<i>D E</i>	
<i>Seruos,</i>	210	<i>Veritate,</i>	200
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vita,</i>	200, & 213
<i>Somnum,</i>	228	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Spem,</i>	210	<i>Voluptate,</i>	219

Ex I. Hertelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
cum superioribus argumenti nonnulla, ex ve-
terum Comicorum fragmētis Gnomica, ab H.
Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui nouæ seu mediæ
Comœdia Poëta fuit, pag. 235

ALEXIDIS Thurū,	240
AMPHIDIS Atheniensis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodū,	243
ANTIFHANIS Carystū,	244
APOLLODORI Geloi,	248
DIPHILI Sinopensis,	249
MENANDRI Atheniensis,	250
DIODORI Sinopensis,	258

I N D E X.

E V B V L I	Atheniensis,	3
H I P P A R C H I,		3
N I C O S T R A T I,		3
P H E R E C R A T I S	Atheniensis,	2
C R A T E T I S	Atheniensis,	2
E R I P H I,		2
C L E A R C H I,		2

F I N I S.